tūc nō esset aliquis intellect⁹ agens. sed etiā dicit̃ in-tellectus quia facit spēs quibus intellect⁹ possibilis intelligit

☞ Arguit̃. mēoria intellectiua nō differt ab intellectu ergo nec mēoria sēsitiua differt a sensu ¶ Dōm ꝙ nō est simile in potētijs materialib⁹ ꝛ īmaterialib⁹. q̄a in materialib⁹ vna potētia nō pōt esse ꝯgnitiua ꝛ reſua-tiua. qꝛ ꝯgnitiua dēt esse receptiua ymaginū. sed reser-uatiua dēt illas reſuare. sed in īmaterialib⁹ idem pōt faciliter recipe ꝛ retinere. sic mēoria intellectia que est reſuatiua nō differt ab intellcū que ē poña ꝯgnitia.

¶ Arguit̃. si mēoria est spēalis sēsus. ergo etiā remis-centia ꝛ sic nō erūt tantū q̄tuor sēsus interiores Di-cēdum ꝙ memoria capitur dupl̄r. Uno mō pro actu mēorandi. ꝛ sic definitur ab Aresto. in libro de mēo-ria ꝛ remiscētia sic. Mēoria est hitus vel passio p̄mi sēsitiui cum factū fuerit tēpus. i. mēoria est actus sen-sus cōis que est p̄mū sēsitiuū. i. p̄mus sēsus interior. et sic mēoria nō est potētia sed actus potētiaꝝ sēsitiuaꝝ interioꝝ. ꝛ sic in eodē libro diffinit Aresto. remiscen-tiā dicēs. Remiscentia ē resūptio alicui⁹ lapsi a mēo-ria p aliquod tētum ī mēoria. manifestū est aūt ꝙ re-sumptio nō dicit poñam sed opatōem. ꝛ ido remiscen-tia nō est potētia sed opatio ꝟtutis cogitatiē. sicut la-tius dr̃ in libello de mēoria ꝛ remiscētia Alio mō capi-tur mēoria sm ꝙ est poña reſuatiua spērum p quas cognoscit ꝟtus cogitatiua. ꝛ sic ē spēalis poña habēs spēalem actum. s. reſuare tales spēs ꝛ spēale organuz. qꝛ est in posteriori pte capitis. sed remiscētia nō capit̃ sic dupl̄r sicut mēoria. sed solū pro actu. ꝛ ideo nunq̄ꝫ ſcat poñam sicut mēoria. sed semp actū.

¶ Querit̃. vtꝝ fantasia sit vna poña ab alijs distinc-ta ¶ Dōm ꝙ nō. ¶ Arguit̃ ꝙ sic. quia Aresto. postea determiat de fantasia. ergo dēt poni spēalis sēsus.

¶ Dōm ꝙ Aresto. ponit fantasiā vt est actus sēsuū interioꝝ. qꝛ dicit ꝙ est motus fcūs a sēsu sm actū.

¶ Arguit̃. est vna opatio in aialibus que nō cōuenit alicui predictoꝝ sēsuū scꝫ ꝯponere spēm cum spē ꝛ in-tentōem cum spē ergo erit vna noua potētia scꝫ fanta-sia. ¶ Dicēdum ꝙ illa opatio reducitur ad ꝟtutez cogitatiuā Et hoc sic patꝫ. quia tales opationes nō fiūt in oībus aialibus. sed solum in hoībus. ¶ Si em̄ fieret in oībus alijs aīalib⁹ cum fantasia sit p̄ncipiū motus sequeret̃ ꝙ aīalia indet̃minate mouerētur ꝓpt̃ compōnem fantasticam quā haberēt de rebus. nō em̄ pn̄t hoc iudicare esse fantasma sicut ꝯtingit in homi-bus. ꝛ ideo sm talem ꝯpositam fantasiā mouerent̃. ꝛ per ꝯsequēs indetermiate. Fiūt ergo iste opationes p ꝟtutem cogitatiuā inq̄ꝫtum cogitatiua. qd̄ dicit̃ no-tāter. qꝛ sic in ea ē redūdātia rōnis. ꝛ propt̃ talē redū-dantiā hꝫ altiorē opationē q̄ꝫ estiatiua ī brutis

¶ Querit̃. vtꝝ sēsus interiores sint pfectōres exterio-ribus. vl̄ econtra. ¶ Dōꝫ ꝙ interiores sunt pfectio-res. quia tāto aliqua potētia est pfectior quāto habꝫ ꝯmunius obiectū. quia oīs potētia fertur in oīa illa que ꝯtinētur sub eius obiecto. ergo si obiectū est ꝯmunius in plura fertur sēsus. sed sēsus interiores ha-bent digniora obiecta ꝛ ꝯmuniora vt dcm̄ est p̄us. er-go tales potētie sꝫ digniores

☞ Arguit̃. agens est dignius passo. sed sensus exte-riores agūt in interiores. ergo exteriores sꝫ digniores sensibus interiorib⁹. ¶ Dōm ꝙ dupliciter aliq̄d agit in alteruz. Uno mō actione phisica ꝛ reali. quo mō do ignis agit in aquā. ꝛ sic agens est semp digni⁹ pa-tiente. Alio mō aliquid agit in alteꝝ actione inten-tionali. sicut sēsibilia agunt in sēsus. ꝛ sic nō oportet a-gens dignius esse patiente. Et rō illius est. quia tūc patiens recipit formā dignius q̄ꝫ est in agēte. ꝛ sic sen-sus exteriores sꝫ principia īmutandi sēsus interiores sm spēm intentionalē. ꝛ ideo spēs sensibilis digniori modo est in sēsu superiori. q̄ꝫ in sēsu inferiori ¶ Et si-mile istius pōt sumi de sensibili ꝛ sensu. quia manife-stum est ꝙ sensibile agit in sensuꝫ. ꝛ tamē sensus ē im-perfectior sensibili

Quoniam aūt duabus differētijs diffi-niūt maxime aīmaꝫ motu quod sm lo-cum. ꝛ in eo quod est intelligere ꝛ discernere ꝛ sentire. Uidetur autē ꝛ intelligere ꝛ sapere tan-quā quoddā sentire esse In vtrisqꝫ em̄ his ani-ma iudicat aliquid ꝛ cognoscit eoꝝ q̄ sunt.

Postq̄ꝫ Aresto. determiauit de sēsibus interiorib⁹ Hic intendit ostēdere differentiā inter sēsum ꝛ intel-lectum. ꝛ hoc propt̃ antiquos qui dicebāt sēsum ꝛ in-tellectuꝫ esse idem. Primo ergo ponit opiones anti-quoꝝ. Secūdo ponit propam sentētiam. ibi (de par-te autē aīme) Primo ponit opīonem. Secūdo repro-bat eam. ꝛ ex eius reprobatōne inq̄rit quid sit fanta-sia. Fuit ergo opinio antiquoꝝ. ꝙ intellect⁹ esset sēsus Et p̄mo probat hoc p opīonem oīm antiquoꝝ. Se-cūdo adducit autoritates aliquoꝝ ātiquoꝝ in spēa-li. Circa primū ponit rōem oīm antiquoꝝ. quia em̄ aīmata ꝛ inaīata differūt motu ꝛ sensu arguebāt anti-qui ꝙ intelligere esset sentire. Et hoc sic. qꝛ intellec-tus iudicat ꝛ ꝯgnoscit. ꝛ etiam sēsus. quia potētie di-stinguūtur ꝛ ydētificātur penes actum. sed est vnus actus. ergo vna potētia.

¶ Arguit̃ cōtra suppositū. sꝫ multa aīmalia q̄ non habent sēsum. ergo suppositum est falsuꝫ. scꝫ ꝙ aīmata differūt ab inaīatis motu ꝛ sensu. ¶ Dōm ꝙ Aresto. hic loquit̃ de pfectis aīmatis qualia sꝫ aīmalia quia oīa aīmalia habent sēsum. ¶ De motu spēaliter ē dicēdum. ꝙ etiam oīa aīmata habēt in se motuꝫ. ꝛ licet nō habēt motum progressiuū ꝛ localem. habent tamē motum alimēti ꝛ nutrimēti ad oēm differentiā positionis.

¶ Querit̃. vtꝝ argumētum antiquoꝝ qd̄ ponitur in textu valeat ¶ Dicēduꝫ ꝙ nō. quia arguit̃ ex puris affirmatiuis in secūda figura. ꝛ ideo est fallatia accn̄-tis. Non em̄ oportꝫ ꝙ si aliqua duo qualitercūqꝫ cō-ueniant in vno tercio ꝙ illa duo cōueniant inter se. Est em̄ magna differētia inter cognitōem intellecti-uam ꝛ sensitiuā. quia nō oē iudiciū spectat ad sen-sum. sed iudiciū de sensibilib⁹. ꝛ nō oē iudiciū spec-tat ad intellectū. sed iudiciū de intelligibilib⁹. Et p hoc soluit̃ argumētū quādo sic arguitur. Ubicūqꝫ est vnus actus. ibi est vna potētia. sed sensus ꝛ intel-lectus habent vnū actum. ergo sunt vna potentia

¶ Dicēdum ad maiorē. ꝙ quecūqꝫ habēt vnū actū propꝛiuꝫ ꝛ adequatū illa sūt vna potētia. sed iudiciū ē